

Пише ви мъж на 52 г., но младолик и запазен. Преди 4 години се влюбих до полуда в по-млада от мен жена, която сега е на 33. След няколко месеца се оженихме. И за двама ни това е втори брак, синът ѝ живее с нас. Задоволявам всичките им капризи, мил и внимателен съм с тях и много ги обичам. Само в едно май сдавам багажа. Сещате се, нали? Понякога не се възбуждам достатъчно и тя като че ли се дразни. Наскоро, макар и на шега, ми подметна, че май сме сгрешили с брака, защото възрастта вече ми личала. А това още повече ме стопира в леглото. Не знам как да запазя младостта си, как да съм по-активен, по-мъжкар? Дано ми дадете някакъв съвет!

Драгомир

Здравейте Драгомире,

Не ми се сърдете, но ще започна отговора си до Вас най-напред с двете думи – И ДА И НЕ! Май станаха повече, ама нищо. Ще ми простите. Няма как!

И така. Какво става с нас хората, когато сме много, твърде много придирчиви в избора си за това или онова в нашия живот. За това или онова. И все мислим и все разсъждаваме дали пък не сме се излъгали пак. Ами да. Дали не сме се излъгали пак.

Нещо подобно става и в житейския ни път, когато (а това винаги ни се случва, щем не щем), когато решим да се задомим. Сиреч да заживеем заедно с избраника на сърцето ни. Само че точно тогава, на прима виста нещата се случват на малко забързан кадастър. И искаме, не искаме по-после започват да ни се натъкват в размислите някои наши пропуски. Ама то и затова казват, че любовта е лудост. Защото не може да си прецизен точно тогава. Ама за това любовта е лудост. Защото тази лудост помага да не се колебаем много, много и да направим все пак нашия избор. За тази или онази жена. Съответно – за този или онзи мъж. Защото пък иначе – сам не се живее. Не се живее сам! Ако не ми вярвате – има в Природата една птица, наричат я кукувица. Тя няма свое гнездо, няма. И там е нейното, и на хората като нея, нещастие. Да нямат никого до себе си. Да нямат свое гнездо. Да нямат свой дом. Говорил съм с немалко такива хора, мъже и жени. „Докторе, ми казват понякога те, знаеш ли, че не е толкова страшно да нямаш до тебе човек, който да те обича. По-страшното е да нямаш човек до теб, с когото да се скараш даже..." Даже. Защото точно така вече чувстваш, че още живееш! Изпитваш емоции. И не добри. Ама и добри. Защото имаш човек до себе си. А когато го нямаш.... Тогава кой си ти?... Или тогава коя си ти?...Отговор: Никой, съответно – никоя. Защото си сам или сама и няма кой да те ядосва и кой да те обича. Защото си сам! Та това е.

И сега какво? Ами обичаме, разделяме се. Пак обичаме и пак се разделяме. И това дотогава, докато и двамата решим, че сме един за друг! Ама в един общ план. Ама понякога има и подводни скали в райския залив на нашата взаимна любов и нашето взаимно щастие. Ужким знаем за тях, ама си свиркаме и хич не ни притесняват. Да, ама не. Едно намигване на скъпия за мен журналист и душевед г-н Петко Бочаров. Та – да, ама не! Защото – знае се, че ще има и време тези подводни скали да се покажат. И да вгорчат живота ни. Защото вече вълните, които се разбиват в тях са много бурни. А преди какво!? Едно тихо, спокойно и слънчево заливче. А сега е бурно, с вълни, които се разбиват с ужасен трясък в тези подводни скали, за които тогава - преди хич и не си давахме сметка.

Та такава е според мен ситуацията при вас двамата. Знаели сте предварително и двамата, че имате голяма разлика във възрастта. Но, сигурно сте си казвали онази реплика на великия руски поет Александър С. Пушкин, дето всички възрасти при човека са покорни на любовта. И да не сте си я казвали, вече всичко помежду Ви се е случило. Е, добре – Вие сте един улегнал мъж. Разбиращ и знаещ. И много добре сте знаел, че във всяка биологична възраст има промени в сексуалността и особености на нейната изява. За жалост – при нас мъжете с напредването на годините ставаме все по-спокойни и по-тихи в ритъма на нашето любене с партньорките си. Така е. И нищо, ама нищо не може да излъже нашето мъжко ЕГН.

Така е. И всичко, което там се рекламира като огън, самолет и така нататък си е една

велика илюзия.

Докато пък жените след тридесет и трета си година смутени твърде много, от вида си в огледалцето си казват винаги едно и също. Няма време. Нямам време! Трябва да живея по-интензивно. Трябва не само да живея по-интензивно, но и да се ползвам от всички хубави неща около мен! И едно такова хубаво нещо е и половото удоволствие. Само че... Само че, би следвало да го получава от един вече по-улегнал мъж. И тук разликата във възрастта става онази подводна скала, за която сме знаели и двамата, ама тогава не сме си давали никаква сметка. Ами сега?

Сега според мен има нещо, което, ако се приеме и от двамата, може отново да стопли сърцата, телата и душите.

Но – не бива да се противопоставяте на природните дадености. Най-вече Вие и по-послетя. Защото каквото и да си приказваме Вашите кръвоносни съдове не са на 15 години. Защото, както и да искаме Вашият мъжки полов хормон - тестостерон може и да го повдигнем като стойност, но не може нейното тяло пък да си върне онзи еротичен фактор за Вас, който това тяло е било преди няколко години. Какво да се прави? Има неумолими биологични закони. И би следвало много, ама много да се съобразяваме с тях. А не да им се противопоставяме. Знаете добре, че аз съвети не давам. Само идеи. И една такава идея, не знам вече колко пъти я казвам на всеослушание, когато участвам в разни телевизионни предавания. Ама кой да ме чуе. Затова вече съм взел решение за себе си да не си губя ценното време там. И тази моя идея е следната. На един мъж след четиридесетата му година ерекцията му е в ръцете и устните на партньорката му. Това е. Друг път няма. Аз си го наричам заслужената почивка на война! Това е! И ако Вашата партньорка не ме разбере, толкова по-зле за нея. И не само за нея, а и за Вас двамата!

Знаете ли, че докато писах тези редове се сетих за една дума. Ще я изпиша с главни букви НЕЖНОСТ. Сиреч колкото повече напредваме във възрастта си, толкова повече се нуждаем от нежност в любенето си! А един идол от моето юношество, кралят на рока, Елвис Пресли взе че я изпя, като песен тази нежност. Как хубаво звучи – ОБИЧАЙ МЕ НЕЖНО!

Love me tender,
love me, sweet,
never let me go.
You have made my life complete,
and I love you so.

Love me tender,
love me true,
all my dreams fulfilled.
For my darlin' I love you,
and I always will.

Love me tender,
love me long,
take me to your heart.
For it's there that I belong,
and we'll never part.

Love me tender,
love me dear,
tell me you are mine.
I'll be yours through all the years,
till the end of time.

(When at last my dreams come true
Darling this I know
Happiness will follow you
Everywhere you go).

Обичай ме нежно

Обичай ме нежно...
Обичай ме, мила.
Никога не ме оставяй.
Ти осмисли живота ми.
И те обичам толкова много...

Обичай ме нежно,
обичай ме истински.
Ти сбъдваш всички мои мечти...
Затова, скъпа, те обичам
и ще те обичам винаги...

Обичай ме нежно,
обичай ме за дълго.
Допусни ме до сърцето си,
защото там е мястото ми.
И ние никога няма да сме далеч един от друг.

Обичай ме нежно...
Обичай ме, мила.
Каж ми, че си моя.
Ще бъда с теб през всички години,
ще бъда... до края на времето.

(Когато най-накрая мечтите ми са реалност,
скъпа, знам,
че щастието ще те следва
накъдето и да поемеш...)

{youtube}Txb5l7cQXa0{/youtube}

Какви думи само. Само какви хубави чувства. И колко много благодарност към жената, която те обича нежно. Звучат като молитва към нашия Господ.

А пък аз му се моля така – защо о, Господи, защо още толкова много мъже и жени НЕ ЗНАЯТ ДА СЕ ОБИЧАТ НЕЖНО! ЗАЩО?

д-р Илия Вrabчев, сексолог-психотерапевт